

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ž.**, K., IČO: X., proti žalovanému: **JUDr. V.**, D., správca konkurznej podstaty úpadcu S. H., IČO: X., zastúpený advokátom **JUDr. D.**, D., o určenie pravosti pohľadávky, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 1. apríla 2008 č.k. 52 Cbi 13/07-72, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 1. apríla 2008 č.k. 52 Cbi 13/07-72 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 53 794,50 Sk je po práve a považuje sa za zistenú. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 20 000 Sk. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nárok žalobcu na určenie pravosti pohľadávky vo výške 53 794,50 Sk je oprávnený a námietka premlčania uplatnenej pohľadávky v konkurznom konaní žalovaného nie je dôvodná s poukazom na predchádzajúce zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu a v tomto rozhodnutí vyslovený právny názor.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za podanie návrhu vo výške 10 000 Sk a súdny poplatok za podanie odvolania vo výške 10 000 Sk, spolu náhradu trov konania vo výške 20 000 Sk.

Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa náhrady trov konania podal odvolanie žalovaný, navrhol ho v napadnutej časti zmeniť a vysloviť, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Poukázal na úpravu obsiahnutú v ust. § 25 ods. 2 v spojení

s § 33 ods. 1 písm. b) zákona o konkurze a vyrovnaní s tým, že v prejednávanej veci ide o spor vyvolaný konkurzom a trovy konania účastníkov konkurzného konania, ktoré im vzniknú účasťou v konkurznom konaní a v konaniach konkurzom vyvolaných sú vylúčené z uspokojenia, preto ich nie je možné v konkurznom konaní uspokojiť. Výnimka je stanovená len vtedy, keď podstate vznikol prospech z vedenia sporu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O.s.p./ prejednal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a preskúmal podľa ust. § 214 ods. 2 písm. c/, f/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa ust. § 25 ods. 2 zák.č. 328/1991 Zb. v znení neskorších zmien trovy konaní súvisiacich s konkurzom sa považujú za náklady podstaty vtedy, ak podstate vznikol prospech z vedenia sporu, a to najviac do výšky tohto prospechu. Poplatky za konania vedené správcom sú vždy nákladom podstaty a musia byť zahrnuté do konečnej správy.

Podľa ust. § 33 ods. 1 písm. b) citovaného zákona z uspokojenia sú vylúčené trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom, ak tento zákon neustanovuje inak;

Žiadne ustanovenie zákona č. 328/1991 Zb. v znení neskorších zmien neupravuje osobitným spôsobom právo účastníka konkurzného konania alebo konania s konkurzom spojeného alebo ním vyvolaného na náhradu trov konkurzného konania alebo konania ním vyvolaného alebo s konkurzom spojeného. Preto v zmysle ust. § 66e zák.č. 328/1991 Zb. pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd potupuje v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku §§ 142 – 150 (ďalej O.s.p.). Preto správne postupoval súd prvého stupňa, keď o náhrade trov konania v danej incidenčnej veci postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov v zmysle ustanovení O.s.p. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že v danej veci bol v konaní úspešný žalobca a z tohto dôvodu rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Touto zásadou vyjadrenou v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. je preto potrebné sa riadiť o rozhodovaní náhrady trov ako celku, t.j. o všetkých úspešnému účastníkovi v konaní vzniknutých trovách konania účelne vynaložených na uplatnenie práva, pretože všetky takto vzniknuté trovy konania sa spravujú podľa zásad úspešnosti v konaní. Ustanovenie § 33 ods. 1 písm. b/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, na ktoré žalovaný v odvolaní poukazuje vyjadruje zásadu spôsobu rozdelenia a uspokojovania veriteľov z majetku dlžníka v konkurznom konaní ale nerieši otázku oprávnenosti uplatnenia práva na náhradu trov konania účastníkov v konaniach, v ktorých je správca konkurznej podstaty účastníkom

konania a s konkurzom súvisia alebo sú ním vyvolané a preto je pri rozhodovaní o náhrade trov konania právne irelevantné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. mu vznikol nárok na priznanie náhrady trov odvolacieho konania, v odvolacom konaní si žalobca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, trovy v odvolacom konaní mu nevznikli, preto mu ich náhradu odvolací súd nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 25. júna 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

